

**«Слава Україні!
Слава героям!»**

Сценарій виховного заходу, приуроченого вшануванню Героїв Небесної Сотні та воїнів-захисників України

Мета : вшанувати пам'ять Героїв Небесної Сотні, прищеплювати любов до Батьківщини, виховувати патріотичну свідомість, любов до України, патріотизм, повагу до її захисників – учасників АТО, розвивати бажання стати гідним громадянином України.

1 ведуча

Історія будь-якого народу містить періоди, дати, які є вирішальними і доленосними в його житті. Ми повинні пам'ятати і не забувати героїчні сторінки, коли проливали кров патріоти. Адже хто не знає минулого, той не вартий майбутнього.

2 ведуча

Не можемо ми не згадати про події, які сталися лютьневими днями на Майдані Незалежності. Майдан став символом боротьби, символом утвердження прагнень до європейських цінностей у споконвічно європейській державі. І за цю боротьбу, за нашу з вами свободу й оновлення країни заплачено страшну ціну : своє життя віддали найкращі. І більшість із них – молоді, сильні. Ті, що тільки починали жити.

1 ведуча

Україна не раз піднімалася з колін. Побита і ціла в ранах, та нездоланна для ворогів своїх, вона йшла ворогу під кулі, щоб захистити всіх своїх дітей. Терновим шляхом дійшла Україна до сьогоднішніх днів.

2ведуча

Здавалось все скінчилося, давно минуло і більш ніхто не пройде шляхом тих кривавих дій. Та не так здавалось, як вже сталося. Що робиться з тобою, чому ти плачеш, Україно?
(тривожна музика)

1 ведуча

Україна: В вогні та диму страдають мої міста. Мене понищено, спалено. А найбільше серце обливається кров'ю за сотні моїх дочок і синів, які загинули від куль власної влади. Ще болять і кровоточать рани, земля захлинається від крові та сліз матерів,сестер,побратимів.

2ведуча

«Небесна Сотня»...Юнаки,батьки
Їх імена мені ніколи не забути –
Вони ж за мене полягли,
Так як і ті, що захищали Крути.
Щемить у грудях, і душа болить
За долю мого рідного народу.

Але у серці іскра ще горить,
І не втрачаю віру у свободу.

Учні

На тебе боляче дивитись,
Нам залишається молитись.
Молитися за волю, за народ,
Щоб вже кінець-кінцем
Добитися свобод.
І вийти з клітки поневолі,
Бо нам кріпацтва вже доволі.

О, Боже наш, ти нас спаси!
Врятуй нам неньку Україну,
І не зроби з неї руїну.
Ми миру хочемо, добра,
Щоб Україна вільною була.
Пісня «За Україну»

І ведуча

Головним у світі є любов і люди, яких ми сьогодні поминаємо, власне,
засвідчили свою любов до Бога й до своєї країни, свого народу.

Учні.

Вони дивилися у небо високе,
У небо високе-високе...
Відкриті здивовані очі:
-Невже це кінець? Кінець!

Вони дивилися в небо...
Підстрелене серце тріпоче,
Христос у багряній тузі
Терновий кладе вінець.

Вони дивилися в небо...
А небо – таке ласкаве,
А сонце таке погідне,
Немов поцілунок весни.

Вони дивилися в небо-
Стелився обрій кривавий.
І руки чієсь привітні
Торкнулись повік, мов сни.

Вони дивилися в небо-
А там Україна голосить,
А там мліє рідна няня

Ї така молода жона.

- Не треба, не треба, не треба!-
Синочок маленький просить.
Але закотилося сонце,
І згасла навіки весна.

Пісня «Серце плакало»

2ведуча

Усі герої Небесної Сотні були простими людьми – не депутатами , не політиками, не начальниками . У вирішальний час не могли байдуже сидіти біля телевізора просто дивитися на те, що коїться на вулицях столиці.

1ведуча

Вони не думали про те, що можуть загинути. Вони лише знали, що так як є так бути далі в Україні не може.

Учні.

Їм амуніції не треба,
Хоч не закінчилась зима.
Сьогодні сотня йде на небо,
Без командира йде сама.

На небі хмари розійдяться.
Весна іще не почалась
Всі на Майдані розступіться
Щоб сотня в небо піднялась.

Земну покинувши родину,
Вони ідуть в останню путь.
За честь, за волю, за Україну
Ідуть, щоб богу присягнуть.

Веде їх всіх незламна віра
І торжество великих діл
Тепер їм там за командира
Буде архангел Михаїл.

Не плач і не ридай ,родино,
Хоч біль ніколи не пройде
Пишайся, ненько Україно-
Найкраща сотня в небо йде.

Борись Україно за свободу,
Бо кров і сльози пролились
І пам'ятай своїх героїв

Їх шанувати поклянисть.

Пісня «Маки»

Залишиться проклятий лютий
В серцях вкраїнських громадян.
Не панувати злу в країні!
Хоч стогне вся земля від ран....

Вшануй хвилиною мовчання,
Україно, тих, що полягли.
Вони за тим злетіли в небо,
Щоб в мирі й щасті ми жили...

Пісня «Плине кача....»

2 ведуча

Одного з волонтерів вразила розповідь лікаря, який з-під куль виносив молодого пораненого хлопця. Попри біль він співав Гімн України і помер, не дочекавшись швидкої.

«Ще не вмерла України...»
Помирав він та співав
За свободу Батьківщини
Молоде життя віддав.

«Згинуть наші воріженьки...»
Їм лише до пекла шлях
А брати до перемоги
На Майдані хай стоять.

Прощавай моя, кохана,
Обійми моїх синів,
Розкажи їм все про тата,
Я прийду до ваших снів.

«Душу й тіло ми положим ...»
Не плач, матінко моя,
Я пішої з життя героєм
З сотнею таких як я.

Вони співали “Ще не вмерла...” і вмирали...
Земля тремтіла, під ногами ж – твердь...
Їм янголи обличчя прикривали...
А ті під вибухи гранат ішли на смерть...

Пісня «Небесна сотня» гурту «Вітер знає»

1 ведуча

Вони йшли голіруч проти озброєних вишколених беркутівців. А у них під ногами зривалися світло-шумові гранати, довкола свистіли кулі. Бійці спецпідрозділу «Беркут» застосували спецзасоби, декого розстрілювали впритул, захоплювали і добивали поранених.

2 ведуча

На що мітингувальники «відповіли» камінням, бруківкою, яку розбирали прямо з-під ніг, петардами, та «коктейлями Молотова». Із засобів оборони у мітингувальників були тільки саморобні дерев'яні щити, дерев'яні палиці, барикади, створені з підручних матеріалів та палаючі автомобільні шини і їдкий дим, що густою хмарою оповив серце України – Київ..

Учень

Палає Київ у вогні,
горять сталеві БТри
там на межі-передовій,
народ боронять волонтери.
Палають шини і серця,
ніхто не хоче помирати,
Перед екраном матері
і там, і там їхні солдати..
Там у шоломі зі щитом,
стоїть з Франківщини хлопчина,
з червоним на грудях хрестом,
поранених несе дівчина.
Стоїть із Харкова Андрій,
Сашко тримає оборону,
він тут вже 48 днів,
як сам приїхав з Краснодону.
Ось знову хвиля йде атак,
усе змітають водомети,
морозно трошки: «-2»,
горять позаду вже намети...
Всіх щільно взяли у кільце, здається ОСЬ (!)
наш дух зламають
Та хтось із права затягнув,
народний гімн усі співають.

1 ведуча

Тисячі поранених і майже 100 людей було вбито снайперами та бійцями спецпідрозділів міліції. Серед них – науковці, викладачі, студенти, вчителі, художники, архітектори, театральні режисери, громадські активісти. Кров цих людей стала вироком для злочинної диктатури. Ця «Небесна Сотня» своїм життям викупили свободу для мільйонів українців і дає шанс збудувати нову демократичну правову державу.

2 ведуча

Безсмертні душі вбитих і закатованих відійшли у небеса, але вони вічно житимуть в народній пам'яті, бо «Герої не вмирають!»

Учень

Мені наснилось, що вони зустрілись:
Убитий в Крутах й вірменин Сергій.
В саду едемським на травичці всілись:
“За що тебе?” “За Україну, друже мій.”
Ти знаєш і мене за неї вбили,
Та це було вже років майже сто.
Тоді померли ми, щоб ви нам жили.
А вас вбивають... Вас тепер за що?”
“Ти пам'ятаєш, друже. Звісно, пам'ятаєш,
Як біло-біло в нас цвітуть сади.
І ти цей запах п'єш. І ти його вдихаєш ...
Я б все віддав, щоб хоч на мить туди.”
“А я ще ввечері узяв дівча за руку
Й тихенько так до серця притулив.
Тоді не знав, що Бог уже розлуку
Навіки на землі нам присудив.
Під Крутами стояли ми стіною.
В очах не страх, а злість до ворогів.
Більшовики готовились до бою,
Я йшов на смерть... а жити так хотів.”
“Мені твій попіл стукав, брате, в груди.
Я вірменин, а теж України – син.
Не мав у серці й крапельки облуди,
За те й убив мене проклятий поганин.”
... Мені наснилось, що вони зустрілись.
Убитий в Крутах й бородач Сергій.
В саду едемським на травичці всілись:
” За Україну нас вбивають, брате мій.”

1 ведуча

Ще довго-довго з покоління в покоління будуть передавати батьки синам і дочкам, а ті своїм дітям спогади про тих, хто залишив життя земне у 2013-2014 рр. Ця подія сколихнула весь світ, не залишила байдужою жодної душі.

Вірш «Колись приїду до Києва..»

Колись я приїду до Києва з сином
Колись... Як цвістимуть каштани...
Під небом пройдемоь високим і синім
Пройдемоь ошатним Майданом...

*****

Торкнуся, припавши на мить на коліно
Гладкого новенького бруку...
Він все ще гарячий! Це так неймовірно!
Давай, приклади свою руку...

*****

– То сонце нагріло!-і в сина усміщці
Шукатиму трохи розради...
– Ні, сину, не сонце... На цьому ось місці
Горіли колись барикади...

*****

Людей, що піднялись на ці барикади,
Ніщо не могло подолати!
Ніякої сили не було у влади
Лиш страх, брудні гроші та грати...

*****

І люди боролись... І найсміливіші
Дивилися снайперу в дуло...
І лилася кров... Але найголовніше,-
Війни в Україні не було!

*****

Ось там можна їх імена прочитати...
Я всіх називати не стану...
-А що там? Чому стільки квітів там, тату?
– Це стела героїв Майдану...

*****

– Цікаво?... Навіщо туди позносили
Ці шини від автомобілів?
– Це замість вінків... Це тепер, ніби символ.
Це знаки для всіх зрозумілі...

*****

Мій син промовчить і питає останнє:
(Мов вітром холодним подуло!)
-Я все розумію... Одне лиш питання:
Чому тебе з ними не було?

Україна: Палають серця і стоїть над Грушевського чад
І стяг український під небом тремтить переможно.
А тих, хто із чорних портретів суворо мовчать,

Навіки герої, яких забувати не можна.

Усе неможливе сьогодні перейде межу.
І доля ще буде до мене і зла, і ласкава.
Але я виходжу на площу, але я кажу:
Слава Україні – Героям слава!

2 ведуча

Тисячі людей ідуть на Майдан віддати шану Героям Небесної Сотні,
запалюють свічки і ставлять квіти. Здається, що всі квіти Землі перенеслися на
Майдан. Оживає Майдан – оживає Україна.

Учні

Живи, Україно, живи для краси,
Для сили, для правди, для волі!..
Шуми, Україно, як рідні ліси,
Як вітер в широкому полі.

До суду тебе не скують ланцюги,
І руки не скрутять ворожі:
Стоять твої вірні сини навкруги
З шаблями в руках на сторожі.

Стоять, присягають тобі на шаблях
І жити, і вмерти з тобою,
І прапори рідні в кривавих боях
Ніколи не вкрити ганьбою!

Танець з шаблями.....

Пісня «Україно, моя нене»

1 ведуча

З березня 2014 року наша країна знаходиться в стані неоголошеної війни.
Багато страждань випало на долю нашого народу за цей час, але він проявив
свій незламний дух.

2 ведуча

Сьогодні на Сході України йдуть військові дії, точаться криваві бої. Там
вирішується доля і майбутнє України. Весь народ нашої держави об'єднався
нині проти російського агресора. Сили АТО намагаються протистояти
терористам. На полі битви – захисники, воїни. Серед них і наші односельці.

1 ведуча

Вони мужні, сміливі, хоробрі. Не шкодуючи власного життя, захищають неньку Україну. І ми гордимось, що серед них наші односельчани, випускники нашої школи, а також наш учитель.

2 ведуча

Сьогодні у нашій школі ми відкриваємо «Галерею слави воїнам-землякам» на яку запросили вас дорогі рідні наших захисників.

1 ведуча

Право відкрити галерею слави надається директору школи Сапіжук Т.В.

(виступ директора)

2 ведуча

Ось вони наші справжні Герої- Захисники.

1. Дунай Сергій Георгійович

2. Смик Анатолій Васильович

3. Кравчук Михайло Сергійович

4. Папура Ігор Романович

5. Смик Василь Григорович

6. Чабан Тарас Олексійович

7. Черній Олександр Вікторович

8. Стасюк Ігор Васильович

9. Размеріца Андрій Васильович.

Дуже прикро, що трагічно загинув Кухарчук Юрій Петрович

Вшануємо його хвилиною мовчання.

Героями не народжуються, Героями стають.

Діти підготували слова підтримки для своїх захисників

Виступи учнів

1. Скажи, солдате, як ти там на Сході?

У зиму цю, чи добре вдітий ти?

Що сниться у холодному окопі?

Як часто рідні шлють тобі листи?

Патронів та жилетів вистачає?

Годують чим на цій війні лихій?

Чи батьків хрест тебе оберігає,
Коли ти з ним ідеш в запеклий бій?..

2. Якби не ти, війна б дійшла до Львова,
До Києва, Одеси і Карпат.
Не можу навіть підібрати слова,
Як біди наші б множились стократ.

3. Ти відсіч дав і ворог зупинився,
Не знав він, як воюють козаки.
Ти вистояв і розклад сил змінився,
Безсилі їхні танки й літаки.
Безсилі їхня жадібність та зрада,
Скажена лють і злоба зокрема.
За нами Бог, нескореність та правда,
За ними ж і минулого нема.

4. Прийшло велике горе на країну
в якій живу, люблю, і народився я
її загарбати, скорити хочуть нині
але ми разом, ми одна земля
І наші хлопці стали захищати
ту рідну землю, рідний свій народ
ніхто не має права так казати
що ми не нація, тут кожен патріот

5. І я піду, візьму у руки зброю
нікому не дозволю так чинить
щоб наші мами плакали від болю
ніхто не зможе нас скорить
Люблю я рідну мову, свою землю
люблю свій край, люблю я свій народ
і буду завжди зватись Українцем
бо я- своєї неньки патріот!

6. Ви мій герой, герой ви для України.
Виборюєте землю для дітей.
Вам слава вся і посмішка дитини,
Ви не один такий серед людей.

7. Молімось, люди України,
за тих, хто на передовій!
Молімось за чужого сина,
щоб нас колись потішив свій!
Ми завжди повинні пам'ятати, що вдома на нас чекають завжди наші
рідні – це наші батьки

Звучить пісня: «Мої батьки»

2 ведуча

Низько вклоняємось матерям, які виховали таких синів і в знак шани звучить пісня «Мамина молитва»

1 ведуча

Дорогі мами наших захисників Учні нашої приготували Вам в подарунок танець.

Танець у виконанні учнів

2 ведуча

Сьогодні ми - молодь Лановеччини , хочемо всьому світу продемонструвати нашу позицію, розповісти про наші мрії і сподівання і виразити нашу підтримку воїнам збройних сил України.

1 ведуча

Ми проводимо наш захід з метою підтримати армію, учасників АТО наших односельців, і всіх воїнів незалежної України. Нехай пісні, які лунатимуть у цьому залі, обеззброять ворогів і подарують вам, наші шановні глядачі натхнення.

Пісня «Я маленька українка»

На світі багато чудових країн,
Мені наймиліша, найкраща країна,
Яка піднімається, мов Фенікс з руїн,
Безсмертна моя Україна.

Вже занадто багато ми чуємо кожен день про кроки війни.
І навряд чи ми спокій відчуємо, поки гинуть Вкраїни сини.
Прокидається кожна людина лише з думкою, кожного дня:
– Стала б мирною моя Україна...– Хай скінчиться війна...

Народ Вкраїни – справжній богатир,
До незалежності торує нам дорогу
Ми віримо у те, що прийде мир,
І віримо у нашу Перемогу.